Anul III, Nr. 49

CENZURAT

4 pagini 3 Lei

Duminecă, 17 Octombrie 1937

ROMÂNIA CREȘTINĂ

Tribună naționalistă, scrisă cu duh legionar

Director: SERGIU FLORESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Cuza Vodă Nr. 22. Telefon Nr. 53.

APARE SĂPTĂMÂNAL

ABONAMENTE: Pe un an ... Pentru instituții și sprijinitori ... 300 lei. Pentru străinătate—Dublu ... 200 „

LEGIONARI DIN TOATĂ ȚARA!

Cu inima încărcată de dureri vă anunț: GENERALUL CANTACUZINO-GRĂNICERUL, președintele partidului „Totul pentru Țară" a murit.

El s'a stins astăzi, Sâmbătă ora 5 dimineața, trimițându-vă tuturora salutul său plin de iubire și de îndemnuri în lupte. Faceți rugăciuni în toate bisericile pentru odihna sufletului său de viteaz.

CORNELIU ZELEA CODREANU

Sâmbătă 9 Octombrie 1937.

La moartea lui Cantacuzino-Grănicerul

Astăzi, poarta veșniciei, largă, s'a deschis în cer,
Ca'ntre sfinții cu pe frunte nimb de aur și de pară,
Să primească pe viteazul, viforosul «Grănicer»,
Cel ce fost-a numai jertfă arsă'n «Totul pentru țară»!...

Înălțându-se din jarul rugului legionar, —
Plâns de brazii Legiunii și de «Căpitanu»-i frânt, —
«Grănicerul» legendar, —
Sfânt prin dragostea-i de Țară, și prin toată jertfa-i sfânt, —
Azi a fost primit în raiul pururi înflorit, senin,
De «băeții» lui, — Arhangheli — Ion Moța și Marin...
Ei, cu spade mari de flacări, între sfinții toți din cer,
Au eșit să dea «onorul» marelui ostaș de fier,
Și, pe pragul porții sfinte,
S'au îmbrățișat fierbinte, —
Fericiți că, astăzi, ei
S'au făcut, la număr, trei,
Trimițând puteri de îngeri «Legiunii» lor de jos,
Spre-a 'ngropa vrăjmașii țării, și vrăjmașii lui Hristos!...

Dar pe când în veșnicie
Fericiți azi pot să fie
Cei trei mari
Legionari, —
Pe pământul «Legiunii», în al toamnei trist amurg,
Lacrămile noastre curg,
Inima ne geme frântă,
De și toți știm că vitejii nu se plâng, ci doar se cântă!...
Da, te plâng, — fără să știe cât de fericit tu ești, —
Foștii camarazi de arme și țăranii din Greblești,
Pe-ale căror plaiuri verzi
Mulți dușmani putuși să pierzi;
Triști, de moartea ta, sunt toți
Cei cari au văzut curgându-ți sângele la Cheia Coți;
Lacrămi vii, nestăvilite, azi din genele lor șterg
Toți acei de cari alături ai luptat la Șelimberg,
În a căror amintire ai rămas ca un tezaur,
Cu-a ta spadă viforoasă și cu inima-ți de aur!...

Cum să nu te plângă Țara?... Au, de dragul Țării, cine
A mai ars așa ca tine?...
Câți din cei ce, la ospețe, îi stau Țării tale'n frunte,
Au mai alergat ca tine, focul morții să-l înfrunte?...
...Și'n ce umbră de uitare ți-a plăcut să stai apoi, —
Când umplură cu-al lor număr
Înălțimi, săltând din umăr
«Patrioții» și «vitejii» cei sculați după răsboi!...

O, dar tu știai, viteze și martire «Grănicer»,
Că răsplata ta e'n cer,
Și'n mijlocul «Legiunii» ai tot ars ca o făclie, —
Țării tale jefuită să-i pui altă temelie!...

Împlinească-se în totul visul tău cel drag și sfânt,
Că «legionari ai Crucii» sunt și'n cer, și pe pământ!...
România verde, pururi, sfânta-ți groapă s'o tămâe,
Și neștearsă amintirea pe vecie să-ți rămâe!...

Vasile Militaru
(Din „Porunca Vremii").

9 Octombrie 1937.

† Generalul Cantacuzino-Grănicerul

IMPARAT AL VITEJIEI

„Coborîtor din împărați apărători ai Sfintei Cruci, coborîtor prin înrudiri de sânge din neamul de străveche nobilime geto-dacică a Basarabilor, urmașul lui Șerban Vodă, Generalul Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul a fost în toată viața lui pământească un adevărat **împărat al vitejiei**.

În apărarea onoarei și a demnității i-a zâmbit morții în nenumărate dueluri, iar în războiul nostru cel mare a prins'o de piept, și a scuturat-o cum n'a mai fost scuturată vreodată! Și aceasta numai pentrucă primejduia viața, viitorul și destinul națiunei românești.

„Pentru a spăla obrazul Țării de rușinea ambuscării, lățită ca o bală otrăvitoare, a revenit la asalturile liniei întâia, după ce o schijă de obuz i-a luat un ochiu.

În acelaș timp, pentru a pălmui pe șacalii îmbogățirii de războiu, a arătat vitejia de a-și fi închinat averea pe altarul nevoilor războiului sfânt al Neamului!

Iar după războiu, văzând că Nația continuă a fi primejduită, acelaș cult al vitejiei i-a arătat calea spre Legiunea înfruntătoare a tuturor primejdiilor. Spre tineretul hotărît să deie piept cu moartea, întru apărarea Neamului. Aici, în frunte, a fost locul Lui.

Ca un mucenic al lui Hristos-Dumnezeu a suferit zâmbind cu vitejie senină toată mizeria și chinurile închisorii și ale prigoanelor!

Cavaler fără teamă și fără pată al Sfintei Cruci, a intrat din viața aceasta în slujba Marelui Arhistrateg al Cerurilor, și va continua marea și sfânta slujbă în vecii vecilor.

Iar în România Legionară din generație în generație se va povesti despre marele General Grănicer prin sute de ani:

A fost odată un împărat al vitejiei..."

Ion Zelea Codreanu

Marele bătrân

de Mihail Manoilescu

Cine n'are un bătrân să și-l caute, așa spune sfatul venit de peste veacuri.

Mișcarea legionară nu l'a căutat. El a venit singur trimes de Dumnezeu.

Generalul Cantacuzino a adus unor tineri singuratici și împilați, de o întreagă lume o îmbărbătare care nu le venia de nicăieri.

El le-a dat legionarilor singurul semn venit din afară că nu greșesc.

Pe General l-am văzut cea din urmă oară în săptămâna morții, în săptămâna ascensiunii lui.

Cu răsuflarea tăiată, cu vocea sfârșită, vorbea despre Corneliu al lui și despre pașii

(Continuare în pag. 4-a)

General Cantacuzino! Prezent!

După patru luni de groaznice lupte cu Moartea, generalul Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul a căzut învins.

Singura bătălie pierdută de către Marele și Bravul nostru general-legionar!

Numai moartea — forța aceasta, care nu cruță pe nimeni — a reușit să se bată cu succes cu Eroul dela Coți și Jilava.

Noi, legionarii, însă, avem credința că Marele IMPĂRAT al ONOAREI și al DEMNITAȚII n'a murit.

A trecut, doar, la conducerea unui alt comandament legionar.

În CERURI!

Eroii legionari, în frunte cu *Moța* și *Marin*, l'au chemat să-i conducă și în acea de a doua viață—fără de sfârșit.

Și, generalul, disciplinat și viteaz, s'a dus.

De acolo de Sus, iubiții noștri camarazi — morți pentru NEAM și LEGIUNE — ne vor seconda în toate bătăliile viitoare.

Legiunea va învinge prin Ei și cu Ei!

În vremuri de grea cumpănă, când vom face apelul legionarilor căzuți, vor răspunde cu toții: PREZENT! Ionel Moța. Prezent! Vasile Marin. Prezent! General Cantacuzino. Prezent!...

SERGIU FLORESCU

Balada Grănicerului

CU FULGERE PE UMERI

Isbucnit din piatră și furtună,
viforos și mare grănicer,
fulgerul îl adona cu-o mână
trăsnetul îl culegea din cer.
Gloanțele veneau să-i ciugulească
pisind, din pumni, surăs viteaz.
El trecea pe lângă moartea ostășească
cu lumini de cântec pe obraz.

O poftea, râzând, cu el, la cină, —
și cum sta la braț cu moartea, drept,
cer valah, de-asupra, pe obcină,
îi punea medalii noui pe piept...

Anii, brumă... Neamul, subt prigoane,
sângera băut de gușteri mari.
Lângă piepturi verzi de legionari
pogorî viteazu 'n uragane.
De subt lespezi îl chemară voevozii
ca să crească 'n fruntea gărzilor, parcă.
Oase de vlădici gemeau sub bozi,
veacurile Țării — oftau adânc.

...Și-a trecut prin temnițe... grămadă,
Țara-a stat cu el, legată 'n fier,
(Temnița-a prins aripi de baladă
și s'a ridicat, de-atunci la cer...)
Gratiile au plesnit ca o vioară,
și legiunile, cu clocot de prier,
au pornit cântând în primăvară
după Căpitan și Grănicer.

Cântecul, pe umăr, cât un soare,
jertfele, în ochi, ca niște zări...
gărzile tunau, despicătoare, —
Țara toată, brațe și chemări...

Doamne, azi ai-l chemi 'și-l urci pe-o rază...
Poate, sus, Arhanghelul Mihai
vrea să-l pun grănicerâ de pază
la hotarele cu fulgere din Rai.
Sau l-așteaptă, poate, sus, în strane
Mucenicii 'n mâini cu verde ram, —
ca să ne veghieze, din icoane,
Sfânta noastră luptă pentru Neam!

Radu Gyr
(Din „Buna Vestire").

La catafalcul unui prieten

S'a dus și acest scump prieten, răpus de o boală nemiloasă, care l'a chinuit ultimele zece luni ale vieții sale zbuciumate, — a privit moartea cu seninătate, care când i-a venit ceasul a făcut semnul crucii și a murit ca soldat și ca creștin.

Boer prin naștere și sentimente, generalul Cantacuzino a avut însușirile cele mai alese: o inteligență vie și originală, un suflet viteaz, o energie neobosită, un caracter de bronz.

Un om întreg ca dânsul, cu manifestări violente, care îmbrățișase cariera disciplinei și a supunerei, era menit să întâmpine multe greutăți, mai cu seamă că nici nu a căutat ca să le ocolească.

În lunga lui carieră s'a războit aproape fără întrerupere cu oportuniști și cu slugarnici, dovedind acea independență de caracter, pentru care ne-a fost atât de drag și care este apanajul sufletelor de elită. Nu a avut certuri de cât cu acei puternici; celor mici și oropsiți le-a luat cu energie apărarea, atunci când erau victimele unei nedreptăți.

Căpitanul Cantacuzino a fost acela, care în 1908, a demascat pe maiorul Al. Sturdza, care abuzând de faptul că tatăl său era președinte de consiliu, își permitea atitudini, cu totul potrivnice datinelor ostășești, atribuindu-și rolul de îndrumător al întregei armate, criticând prin presă pe camarazii săi. Dacă noi, martorii căpitanului Cantacuzino, lucrând mână în mână cu el, nu am fi fost împedicați în acțiunea noastră de forțe oculte, oștirea română ar fi fost scutită în 1917 de rușinea, ca un colonel să dezerteze la inamic.

La declararea războiului generalul Cantacuzino s'a găsit în elementul său; a luptat vitejește cu grănicerii lui pe valea Oltului, unde a fost rănit de acelaș obuz, care l'a ucis pe neuitatul general Praporgescu. Subt aspectul său rebarbativ, generalul Cantacuzino avea o inimă simțitoare. În 1917, luptaserăm alături la Oituz; avusesem pierderi grozave: noi, călăreții pe dealul Coșna, grănicerii la Sticlăria, pe Lescuț. După terminarea luptelor, ne-am întâlnit amândoi la Onești și cu lacrămile în ochi, Cantacuzino arăta că a perdut 2000 de oameni, tineri, frumoși și dornici de viață; era cu atât mai mâhnit, cu cât prevăzuse nereușita atacului, dar nu fusese ascultat. De altminteri a reacționat violent, cu curajul moral, care-l caracteriza față de șefi, care ordonaseră operația, căci gen. Cantacuzino nu era un om comod pentru aceia, care nu îi erau pe plac, dar pentru cine îi câștigase stima și prietenia era sigur ca stânca.

Dar cu sine însuși, era la fel și cu noi aceia pe cari îi iubea. Mi-amintesc că la faimosul proces al legionarilor ceruse ca să fiu chemat ca informator. În timpul depoziției mele, la o întrebare a unuia din judecători, am dat răspunsul că generalul Cantacuzino avea sentimentul onoarei desvoltat la maximum și că era un gentleman desăvârșit. Generalul Cantacuzino se ridică de pe banca acuzaților și spune că aceasta o știe o țară întreagă și nu are nevoie de certificat de bună purtare. După terminarea procesului și achitarea în bloc a legionarilor m'am dus să văd pe prietenul meu și i-am spus, în glumă, că nu prea a fost politicos cu mine la proces; el a ripostat, dar cred că nu ai pretenția ca să fiu mai amabil cu tine, care ești unul din cei mai buni prieteni ai mei?

Când a intrat în „Garda de fer" s'a dat cu toată inima și fără nici o reținere mintală fiului său sufletesc, cum îl numea pe «Căpitan».

L'am văzut pentru ultima dată la sfârșitul lunei trecute, pe patul său de suferință, slăbit, nehrănit, fizicește istovit,— purta pe față stigmatul morții. Știa oare că zilele îi sunt numărate? Nu aș putea răspunde. Mi-a vorbit de planurile sale pentru viitor, de o călătorie, pe care voia s'o facă în străinătate; la despărțire mi-a spus însă: sunt îngrijorat pentru viitorul acestei țări, servilismul ne va distruge; astfel mai mult ca ori când, el duce la realizarea ambițiilor, celor mai puțin justificate numai de la LEGIONARI POATE VENI MANTUIREA; voi trăi destul pentru a o vedea? N'a putut-o vedea.

General Moruzi
(Din „Buna Vestire")

A murit Generalul - Legionar Cantacuzino

General Cantacuzino, cavalerul fără frică și prihană s'a dus lângă Domnița, lângă Moța și Marin. Deacolo el veghează asupra României și Legiunii

Domnule General,

Iaca, povestesc acum lumii despre isprăvile D-voastră, fără teamă că mă veți mustra.

Până când îmi va veni rândul să vă fac o vizită în Rai, anunțat de Ciumetti, pe care îl veți lua probabil secretar particular, veți uita îndrăzneala unui modest scrib de ziare, de a scrie despre lucrul acela sfânt care este firul împărătesc din care vă trageți și propria Voastră viață de neastâmpăr eroic, închinată unei țări, care nu ne-a înțeles și îmbrățișat cu adevărat decât prin noua generație.

Domnule General,

V'ați născut cu acel destin de împărați, care spune că viața e o luptă dusă cu onoare, că generațiile, pentru a nu muri, trebue să se bată.

Impăratul *Ion al VI-lea Cantacuzino* domni asupra Constantinopolei dela 1341 la 1355 după Hristos, cu spada într'o mână și cu cumpăna dreptății într'alta, apărând Europa creștină de năvala turcului păgân.

Andronic al IV-lea Cantacuzino îi urmă pilda între 1377-1379.

Cam în acelaș timp, împărăția Bizanțului despărțindu-se în două, despoții de Mistra (Peloponez) numărară în galeria lor glorioasă pe Manuel și Matei Cantacuzino, între anii 1348-83.

In 1453, Mahomed cucerește temelia creștinismului răsăritean, cetatea lui *Constantin cel Mare*, în luptă pe viață și pe moarte cu un alt *Constantin*, ultimul împărat al Bizanțului, lângă care cade cu crucea într'o mână și cu spada în cealaltă un *Cantacuzino*, strămoșul Dvs.

De aci înainte, *Cantacuzinii* se împart.

Unii pleacă în Italia pentru a nu fi martori, ei și urmașii lor, la pângărirea Crucii.

Alții rămân în Istambul, hotăriți ca din tată în fiu să lupte pentru semnul lui Dumnezeu și să moară.

Dvs, ați pornit în Spania după aproape 500 de ani dela căderea Constantinopolei, pentru a lupta cu turcii roșii ai lumii moderne — comuniștii — ascultând de străvechiul destin al Cantacuzinilor.

Nepotul celui căzut sub zidurile leagănului creștinismului răsăritean, fu Mihai Cantacuzino, supranumit **Șaitan-Oglu**, adică pe turcește fiul dracului, sau mai bine zis spaima semilunii.

Capul Mihaiului căzu sub securea turcească la 1580, iar fiii lui își strămutară patria în Valahia și Moldavia, jurând a se bate până la ultimul vlăstar, pentru apărarea Crucii.

Toma și *Gheorghe* nimeriseră în Moldova și din ei se trag toți Cantacuzinii moldoveni.

Constantin se hotărî pentru Valahia, unde ajunse cu timpul Mare Postelnic.

Fiul lui Constantin Postelnicul ajunse Voevod, Voevodul Șerban Cantacuzino, care, încadrat în armata turcească la la asediul asupra Vienei, a dat ordin tunarilor lui să tragă în zidurile acestei cetăți creștine cu ghiulele de lemn, spre a nu o vătăma, astfel ca să nu cadă în mâinile necredincioșilor.

Dvoastră, Domnule General, sunteți urmașul în linia dreaptă al Voevodului *Șerban Cantacuzino* adică sunteți *Principe*.

∴

V'ați născut la 25 Decembrie 1869, la *Paris*, unde ați rămas până în 1881, în care timp ați urmat cursurile primare și apoi cursurile liceului din *Fontenay aux Roses*.

Venit în țară ați intrat la *Liceul Sfântu-Gheorghe din Capitală*, iar în 1883 ați trecut la Școala Militară din Craiova.

In 1890 intrați la Școala Militară de Infanterie din București. In 1892, de 21 de ani, sunteți înaintat sublocotenent în Batalionul 2 Vânători, în compania comandată de Principele Ferdinand al României.

Până la gradul de Maior faceți serviciu numai în Vânători. In 1910 sunteți înaintat Maior și deveniți șeful de cabinet al marelui *Nicolae Filipescu*, ministru al Războiului.

In 1913 sunteți ajutor comandant al Reg. 21 Infanterie și faceți campania în această calitate, în *Bulgaria*, luptând la *Kalipetro* și *Turtucaia*.

In 1914, ca Locot.-Colonel, treceți la Comanda Regimentului 1 Grăniceri, pe care-l pregătiți pentru războiul întregirii naționale și în fruntea căruia treceți Carpații.

Neastâmpărul D-vs. eroic deoparte și sufletul de mare iubitor al celor de jos de altă parte, adăugite cu înclinarea către spiritul subțire și către poznele nevinovate, Vă fac o faimă de legendă.

Ați fost singurul pe țară care ați înfruntat atotputernicia lui *Dimitrie Sturza*, bătându-l în duel pe fiul său, **locotenentul Sturza**, în care bănuiați deja la acea vârstă începătoare în ale vieții, pe trădătorul din 1916.

Asemenea, duelurile D-voastră nenumărate cu ofițerii unguri din *Predeal*, unde plecați dela *Sinaia*, anume spre a-i provoca și bate măr, au rămas de pomină.

Prietenia Dvs. cu *Delavrancea* și *Caragiale*, cu cari de sigur că v'ați întâlnit acum pe potecile Raiului, în decursul căreia vă întreceați în *pozne* și *glume* felurite, nu s'a uitat nici ea.

Iar plugarii noștri, cari au făcut 20 de ani serviciul militar sub ordinele Dvs., nu au uitat nici ei și nu vor uita nici fiii și nepoții lor, bunătatea sufletului Dvs., tradusă în ajutoare materiale de zece ori mai mari decât solda și în încurajări și îmbărbătări de tot felul, în vremuri de pace și de ureș și foc.

Dvs. Domnule General, ați fost un mare demofil, un rar iubitor al opincarilor, pe cari i-ați dus la lupte și ai căror urmași au intrat apoi în Legiune, asigurați că alegerea Dvs. nu poate fi decât fericită pentru țară.

Dar ceeace ați săvârșit până la 1916 nu vă umplea sufletul de cavaler fără frică și prihană. Duelurile erau la Dvs. numai o mărturie a simțului onoarei, într'un grad neegalat de cineva din generația Dvs.

Domnule General, ați fost un mare norocos.

Războiul întregirii naționale 1916-18 V'a dat putința de a Vă arăta, adevărata măsură a caracterului, temperamentului și sufletului Dvs., însetat de fapte mari, cari să se înscrie în istorie cu litere de foc.

Generalul Legionar pe Catafalc

Generarulul Berthelot strânge mâna colonelului Gh. Cantanuzino (1917 la Huși)

EROU NAȚIONAL

Așa dar, la 20 Iunie 1916, *Lt.-Colonelul Gheorghe Cantacuzino*, supranumit *Grănicerul*, pornește în fruntea Reg. 1 Grăniceri către *Turnu-Roșu*, spre a organiza acest sector de viitoare lupte și a construi o șosea strategică.

Munciți fără preget și cu căldură, atrăgându-Vă mulțumirile *Generalului Praporgescu*, pentru opera înfăptuită.

Pe ziua de 14 August 1916 Vă aflați cu ofițerii Regimentului la masă, în Câinenii de Argeș. Primiți un ordin confidențial și comunicați celor de față că la 12 noaptea veți trece frontiera în Ardealul nădejdilor românești.

Dvs. porniți cu Bat. II peste *Coți*.

In dimineața zilei de 15, la ora 9.30, ocupați *Sebeșul Mare*. Populația românească vă primește cu flori în mâini și cu lacrimi în ochi.

Continuați drumul spre malul *Oltului*. Ajungeți la marginea *Sibiului*, când sunteți întâmpinați cu focuri pe la spate, de franc-tirorii sași din *Șelimberg*, pe unde trecuse cu 300 de ani mai înainte *Mihai Viteazul*.

La *Cisnădie*, sașii Vă sunt iarăși dușmani.

Nu-i exterminați, cum s'ar fi cuvenit, ci le puneți în vedere cu blândețe să țină la pielea lor.

Vă bateți o lună încheiată cu ungurii și cu nemții, îi tocați ca pe ei, astfel, încât comandamentul german dă ordin trupelor lui să evite lupta cu «câinii verzi» — grănicerii — formând în acelaș timp detașamente speciale, cu singura misiune de a pune mâna pe Dvs., de a Vă face prizonier.

Erați cea mai mare piedică în tot sectorul apusean de luptă, în calea nemților, veniți la atac cu forțe covârșitoare.

Incepe retragerea română. Nu pentrucă Dvs cu «câinii verzi» nu ați fi putut rezista mai departe, ci fiindcă așa grăia ordinul superior.

Trebue spus răspicat că singura unitate din armata română, care nu s'a retras niciodată **decât cu ordin**, a fost cea condusă de Dvs. **Generalul Cantacuzino nu a fost bătut niciodată în tot timpul războiului.**

La *Turnu Roșu*, retragerea trupelor noastre, covârșite de efectivele și armamentul superior al vrăjmașului, se făcea sub presiunea panicei.

Ați observat atunci că, dacă nu se pune stavilă pe loc retragerii dezordonate, e amenințat întreg frontul. Cu pușca în mână ațineți acelea unitățilorin retragere, le ridicați moralul și le regrupați în 9 batalioane pe cari le țintuiți la gura defileului, liberându-l de inamic și dând astfel putința retragerii tuturor trupelor noastre din *Ardeal*, din sectorul *Oltului*.

Frontul se menține atunci vitejește, grație energiei Dvs., dela 16 Septembrie până la 8 Octombrie.

Pe cei șovăitori îi luați cam așa:

— *Ție frică?* Ridică-te în picioare, ca mine, în bătaia gloanțelor și ele te ocolesc.

Apoi le dedeați țigări și îi sărutați pe obraz.

Așa a ținut Generalul Cantacuzino frontul, cu „*câinii lui verzi*", de umblau legendele prin țară.

Cu suflet, cu un suflet care oprește ghiuleaua vrăjmașă în aer și gloanțele ungurilor în gura țevilor de pușcă.

Până când într'o zi era s'o pățiți, Domnule General, adică să Vă încheiați zilele fără bucuria de a fi legionar, cu 17 ani mai târziu.

Căpitanul predând Generalului Cantacuzino-Grănicerul cel mai înalt simbol al vitejiei legionare „Crucea Albă"

Artileriștii din vale Vă spun că nu se pot ridica tunurile pe munți. Dvs. aduceți boi din satele vecine și transportați obuzierele tocmai pe Coți.

Noaptea trebuia să puneți patrule. Vremea se răcise. Cât timp poate rezista un om în patrulă?

Problemă grea. Atunci, domnule General, faceți Dvs. de patrulă, *patru ceasuri încheiate* și conchideți: *un soldat poate sta trei ceasuri în posturi înaintate*. Pentru a stăvili demoralizarea celor de pe linia de foc, Vă plimbați în picioare printre ei, cu bățul în mână.

Generalul *Praporgescu*, comandantul sectorului Oltului, vine să viziteze în 28 Septembrie 1916 linia I-a din frontul ținut de Dvs.

Abia urcat pe creastă, având-Vă în dreapta Sa, un obuz se sparge la un pas și-l rănește.

Pe drum, spre postul de prim ajutor, moare.

Pe Dvs. Vă zgârie la obraz.

Par'că Vă văd după aceia, legat la falcă și cu bastonul în mână, mereu pe linia I-a mai îndârjit decât oricând și scuipând moartea în față.

Generalul Berthelot, șeful misiunii militare franceze în România, decorează pe col. Gh. Cantacuzino cu cea mai înaltă distincție militară a Franței: Legiunea de Onoare de război (1917 la Huși)

CITAT CU INALT ORDIN DE ZI PE INTREAGA ARMATA

Marele Rege Ferdinand Intregitorul, când aceste fapte de arme vin prin raport la cunoștința Sa, dă următorul înalt ordin de zi pe întreaga armată:

INALT ORDIN DE ZI Nr. 9

In luptele ce s'au dat pe Dealul Coții, în munții depe stânga Oltului, s'au distins prin bravură personală și excelentă conducere a unităților, Generalul Praporgescu David și Locotenentul Colonel Cantacuzino Gheorghe. „Acești ofițeri au susținut prin exemplu de bravură personală curajul trupelor de sub comanda lor, contribuind astfel a respinge întotdeauna atacurile crâncene ale vrăjmașului.

Generalul Praporgescu David moare vitejește pe câmpul de luptă în primele rânduri, iar Locotenentul Colonel Cantacuzino Gheorghe este rănit.

Dat astăzi 1 Octombrie 1916 la Marele Cartier General.

Ferdinand"

Locotenentul Colonel Gheorghe Cantacuzino este înaintat Colonel pe câmpul de bătaie și decorat cu ordinul *Mihai Viteazul*.

RETRAGEREA

Urmează apoi retragerea la *Cozia*, unde Colonelul Cantacuzino ține foarte bine frontul câteva zile, dar unde primește un nou ordin retragere.

In *Prahova* și *Buzău* și mai ales pe malul *Teleajenului*, la *Rachieri*, *Degerați*, *Dara*, *Călțești* și *Baba Ana*, se bate mereu, se bate la disperare și nici un glonț nu se lipește de El, nici odată nu Vă retrageți de Dvs. Domnule General și cât cu ordin.

IN MOLDOVA

In fine ajungeți în Moldova în care timp pierdeți [illegible] Domnule General și intrați cu 6 căpitani, 32 de locotenenți unitatea în refacere. Sunteți și sublocotenenți, 400 de comandantul Brigadei de Grăniceri. ... dați, plus 550 de răniți.

După refacere, sunteți rezerva armatei. Unde se sparge frontul acolo e trimis Generalul Cantacuzino cu unitatea lui.

Armata rusă fuge dela *Mărășești*. Brigada de Grăniceri îi ia locul. La 28 Iulie 1917 Vă trimite la *Onești*.

La 31 Iulie, pe munții *Chicerile* și la *Sticlărie*, cu patru batalioane, Vă bateți dela ora 6 dimineața și până la ora 10...

Datorită acestei [illegible] gendare nemții, cari [illegible] rupă frontul la Oituz [illegible] poi după 3 zile și [illegible] de luptă fără odihnă.

Ca 6 August, Brigada Cantacuzino recucerește ... *Poiana lui Boboc*, care ... seră cucerită de ... alte trupe românești.

In fine Brigada se ... în sectorul *Tg. Ocna* până la armistițiu.

La Procesul Gărzii de Fier (1934)

RAZBOIUL CU COMUNIȘTII

După armistițiu, *Brigada Cantacuzino* e trimisă la *Iași* să se bată cu unitățile rusești, bolșevizate.

La 28 Noembrie ea dezarmează toate aceste unități, ocupă marele depozit ... limente, arme și muniții ... *Socola*.

NU POT SALUTA OFIȚERI BOȘI, DEMISIONEZ

In fine, într'o bună zi, Colonelul *Cantacuzino* e chemat la *Marele Stat Major*.

I se spune că se va face o recepție ofițerilor germani, în trecere spre Ucraina.

Colonelul *Cantacuzino*, spune: nu pot da cu onorul boșilor cu cari m'am bătut dela *Sibiu* până la *Onești*. *Demisionez din Armată*!

Și ați demisionat Domnule General.

Regele Ferdinand V'a înaintat general în rezervă, iar generalul *Berthelot* V'a decorat la *Huși* cu *Legiunea de Onoare în gradul de ofițer*.

Ieșirea Dvs. din armată a constituit un act de mare intuiție a destinelor naționale. Ați anticipat, în felul cum ați demisionat, ... nemților, urmată la un ...

CIVIL

Vă făcuserăți datoria, Domnule General. Ce mai aveați de făcut? Să Vă trăiți restul zilelor în tihnă și glorie.

Dar nu V'a fost scris astfel.

Ați încercat să faceți ceva pentru țară în cadrul vieții politice. V'ați izbit însă pretutindeni de politicianism, de amatori de pricopseală, de trădători, de tot ceeace desgustează pe un erou la primii pași.

Dar nu V'ați descurajat decât dupăce V'a părăsit *Domnița*, care ați îngrijit-o la Paris trei ani încheiați, cu un devotament care a egalat eroismul de pe câmpul de luptă.

Când, în ... din urmă, ... hul ei de porumbel ... și-a luat sborul către Câmpiile Elizee, unde Vă găsiți împreună, atunci ați căzut pradă descurajării.

Mi-ați spus odată, la ... că dacă nu întâlneați — ... timp după moartea Domniței — pe *Căpitan* și *Legiunea*, V'ați fi făcut singur seama.

Dela dreapta spre stânga: † General Cantacuzino-Grănicerul. † Ion I. Moța, ing. Gh Clime, Neculai Totu, Pr. Dumitrescu-Borșa, Bănică Dobre, Alexandru Cantacuzino, † Vasile Marin

IN LEGIUNE

Dar ați fost din nou norocos. In Legiune era loc numai pentru eroi și mai ales ei îi lipsea un mădular împărătesc.

Impărătească de vijelioasă și convinsă a fost intrarea Dvs. în Legiune, precum împărătească a fost purtarea Dvs. — numai peste o lună mai târziu — la Jilava și apoi în fața Consiliului de Război. Regăsiserăți frontul părăsit la *Câineni* în 1916 și la *Tg. Ocna* în 1917.

Istoria vieții Dvs. printre noi, e aceasta:

In 1933 luna Noembrie, Generalul Cantacuzino este dus cu câțiva prieteni la Casa Verde din Bucureștii Noi. După prima vizită revine entuziasmat de ceeace a văzut acolo. Din acel moment apropierea Generalului de Legiune este continuă, devine prieten al Mișcării. In această calitate este invitat să candideze pe listele «Gărzii de Fier».

La 20 Noembrie, Generalul ia parte la înmormântarea legionarului student Virgil Teodorescu, împușcat la Constanța. La Hârșova, unde a avut loc înmormântarea, în fața sicriului primului legionar căzut în luptă și a camarazilor săi, Generalul se leagă să intre în Legiune:

«De aci eu nu pot a mă mai retrage. Din acest moment sunt alături de voi. De acum merg până la capăt pe această cale».

In preajma dizolvării «Gărzii de Fier», Căpitanul îl însărcinează cu comanda Legiunii.

Conduce organizația în timpul prigoanei până la data de 17 Martie 1934, când Căpitanul ...

(Continuare în pag.

Pentru rugăciune, descoperiţi!

(Continuare din pag. 2)

nul s'a predat Comisiului de război.

In noaptea de 29 Decembrie este arestat şi depus la Jilava unde suportă, alături de tineretul legionar, regimul de închisoare până la 5 Aprilie 1934, când este achitat împreună cu toţi ceilalţi. In 20 Martie 1935 înfiinţându-se partidul «Totul pentru Ţară», a fost ales preşedinte, calitate pe care şi-o păstrează până la moarte.

In toată această perioadă activează continuu, pe teren, făcând numeroase vizite în ţară, urmăreşte şi dirijează activitatea organizaţiilor de pretutindeni.

In 1935, alături de tineretul legionar, lucrează în tabăra dela «Carmen Sylva». — Din clipa alegerii ca preşedinte al partidului «Totul pentru Ţară», Generalul Cantacuzino n'a mai avut vacanţă.

In 25 Noembrie 1936, în fruntea a şapte Comandanţi legionari, pleacă în Spania naţionalistă. Revine înainte de Crăciun pentru ca, după 13 Ian. 1937, să refacă acelaş drum pentru aducerea în ţară a eroilor Moţa-Marin şi a celorlalţi legionari în viaţă.

Bolnav fiind, până în momentul operaţiei, Generalul Cantacuzino se interesează de mersul organizaţiei, citeşte rapoarte şi dă ordine zi cu zi şi ceas cu ceas.

In Legiune, Domnule General, aţi fost chiar mai mare decât pe front.

Aci nu V'aţi pus în cumpănă numai viaţa, dar aţi aderat şi la acea disciplină legionară care cere ca ostaşul să nu mai aibă o viaţă particulară, ci numai una publică.

In Legiune nu există decât datorii, exprimate prin sacrificii permanente, cari pot fi suportate cu greu de cei în vârstă.

Aţi fost singurul bătrân din Ţara Românească, ce aţi înţeles acest comandament în mod desăvârşit; aţi fost unica personalitate a vieţii noastre publice, cu intuiţia viitorului meritat de o ţară care şi-a trimis să moară pentru acest viitor, 800.000 de fii din cei mai aleşi.

D-Voastră, Domnule General, sunteţi singurul bătrân care face unirea între idealurile naţionale dela 1916 şi cele dela 1940.

Generaţiile viitoare Vă vor aşeza alături de *Horia, Cloşca, Crişan, Tudor, Iancu şi Ferdinand*.

Să trăiţi Domnule General în veacul veacului în memoria unui neam pe care l-aţi înălţat şi onorat.

I. Diaconescu

Desfăşurarea funeraliilor Generalului erou

Marţi, 12 cor., s'au desfăşurat funeraliile marelui nostru **grănicer şi legionar**.

La ora 2 a început în Biserica Mihai Vodă slujba religioasă, ţinută de un sobor de peste 200 preoţi, cea mai mare parte legionari, în frunte cu arhiereul **Irineu Mihălcescu**.

Au fost de faţă la slujbă: **Şeful Legiunii, familia marelui dispărut, invitaţii de onoare** şi o delegaţie de cavaleri ai ordinului „Mihai Viteazul" în uniforma ordinului.

La ora 3.30 s'a format cortegiul, marşul funebru fiind cântat de muzica militară la scoaterea cosciugului din biserică.

Rămăşiţele pământeşti, ale **generalului erou**, au fost puse apoi pe un afet de tun şi transportate la Cimitirul Bellu pe următorul traseu: **Podul Isvor, Bulevardul Schitu Măgureanu, B-dul Elisabeta, Calea Victoriei, Pianşeul Dâmboviţei, Piaţa 8 Iunie, B-dul Maria, Str. 11 Iunie, Parcul Carol, Str. Cuţitul de Argint şi Calea Şerban Vodă**.

FORMAREA CORTEGIULUI

Cortegiul s'a rânduit astfel: Prapori legionari, o echipă de legionari cari duceau o coroană monumentală şi doi colaci de aceeaşi dimensiuni; carul cu coroane; un grup de 3 cavaleri ai ord. Mihai Viteazul, cel dela mijloc purtând perniţa cu decoraţia; alte grupuri de ofiţeri, purtând celelalte decoraţii ale Generalului erou; automobilele cu însoţii preiaţi; afetul de tun cu cosciugul, având pe dreapta 6 cavaleri ai **ordinului «Mihai Viteazul»** şi în stânga 6 elevi ai şcoalei militare.

Un cordon legionar care încadra familia marelui defunct, urmat de trupe: două companii de grăniceri, o escadrilă aviatică pe jos; o baterie de artilerie şi 2 escadroane de călăreţi cu stegulețe.

Urmează apoi cortegiul le**gionar: 4 rânduri de legionari deschideau drumul; peste 200 de preoţi, o unitate legionară în trenchuri albastre; CAPITANUL** singur, escortat de altă unitate legionară îmbrăcată uniform în **mantale negre de piele; grupul de comandanţi al Bunei Vestiri**, purtând tabloul cu ordinul de zi prin care a fost citat marele grănicer pe întreaga armată în timpul războiului pentru acte de bravură personală; **grupul comandanţilor legionari, al ajutorilor de comandanţi, al instructorilor, a funcţiunilor, invitaţii de onoare, crucea vie, grupul fraţilor de cruce**, o unitate **de doamne legionare, grupul studenţilor**, o altă unitate din **secţia femenină**, o unitate din **Corpul muncitoresc legionar**, un grup de **macedoneni din Cadrilater**, studenţii grupaţi în societatea **Arboroasa** din Cernăuţi, alt grup de **muncitor legionari**, în fine, **o imensă mulţime de simpatizanţi**.

Cortegiul s'a scurs timp de un ceas prin faţa celor câteva sute de mii de bucureşteni înţesaţi pe trotoare şi la toate ferestrele caselor pe întregul traseu.

20.000 LEGIONARI IN FRONT

Au fost în front circa **20.000 legionari** (75 procente grade şi funcţiuni) în afară de un număr cel puţin îndoit de simpatizanţi ai Legiunii şi de aceia cari l-au cunoscut pe marele dispărut, cari l-au urmat în drumul către locul de veci.

Funeraliile au făcut asupra Capitalei şi asupra acelor ce au venit anume din provincie, o foarte frumoasă impresie — cu totul neobicinuită.

Cea mai mare parte a asistenţei avea ochii înlăcrimaţi şi toţi ceilalţi au salutat cu braţul către cer.

Funeraliile Generalului erou au fost o reeditare a funeraliilor mucenicilor **Moţa** şi **Marin**.

COMUNICATUL CAPITANULUI

Eri, Duminică 10 Oct. 1937, am înaintat următoarea cerere d-lui ministru de interne Gabriel Marinescu:

Domnule Ministru,

Deoarece d. general Cantacuzino-Grănicerul şi-a exprimat atât verbal cât şi în scris, până în ultima clipă, dorinţa de a fi condus la locul de veci de Legionarii Partidului al cărui Preşedinte a fost, îmbrăcaţi în cămaşa lor verde, şi m'a însărcinat să-i aduc la îndeplinire această dorinţă, am onoarea a vă ruga să binevoiţi a-mi da cuvenita aprobare, dispunând în acelaş timp ca să se admită o gardă de onoare Legionară la catafalcul său, în Biserică şi în cortegiu.

Primiţi asigurarea înaltei mele stime.

Bucureşti, 10 Oct. 1937.

La aceasta s'a răspuns că cererea are un conţinut ilegal şi nu poate fi înregistrată (?), iar telefonic d. Sergiu Dimitriu a comunicat din partea d-lui prim ministru Tătărăscu că nu pot fi autorizate cămăşile verzi şi că autorităţile vor lua măsuri împotriva acelora ce le ar purta.

Acestea fiind dispoziţiile legii şi ale guvernului, rog ca nimeni să nu se prezinte la înmormântare în cămaşe verde.

CORNELIU Z. CODREANU
Bucureşti 11 Oct. 1937

* * *

Ordinul Căpitanului s'a executat. La înmormântare nu s'a văzut nici o cămaşa verde.

INTERZICEREA CAMAŞILOR VERZI LA INMORMANTARE

— Un comunicat al Mişcării Legionare —

In virtutea unei legi, alcătuită contra legionarilor, guvernul a interzis participarea legionarilor la înmormântarea **Generalului-Erou**, îmbrăcaţi în cămăşi verzi.

Prin această interzicere, s'a nesocotit dorinţa **Marelui General**, care a cerut să fie înmormântat Legionăreşte.

La Berlin, cu prilejul aducerii eroilor Moţa şi Marin.

Adunarea Statului Major - Legionar

După înmormântare, a avut loc adunarea **Statului Major Legionar**.

Au luat parte: **Senatul Legiunei, Comandanţii Bunei-Vestiri, Comandanţii Legionari, Comandanţii-ajutori şi Instructorii** precum şi toate **funcţiunile** până la şef judeţean inclusiv.

La ora 7 jum. fix, conform ordinului de convocare, d. Ing. Gh. Clime deschide şedinţa **Statului Major**.

Căpitanul, într'o scurtă şi inimoasă cuvântare îşi manifestă durerea pentru pierderea generalului erou. Apoi spune că Legionarii trec cu bărbăţie peste această durere şi merg înainte. „Lupta trebue dusă mai departe, cu oricite sacrificii", a încheiat Căpitanul.

Apoi, Căpitanul propune pe d. Ing. Gh. Clime, comandant al Bunei Vestiri, ca preşedinte al partidului „Totul pentru Ţară".

Este votat cu unanimitate, prin ridicarea de mâini.

Conform principiilor legionare alegerea este făcută până la 1 Ian. 1939.

In Legiune se schimbă funcţiunile în fiecare an, numai gradele sunt pe viaţă.

Intr'o scurtă cuvântare, Comandantul Legionar Alexandru Cantacuzino descrie personalitatea noului preşedinte al partidului.

D. Prof. Ion Z. Codreanu, în numele Senatului Legiunii, scoate în evidenţă marea personalitate a generalului-legionar care trimis de Dumnezeu a fost de un extrem de mare folos luptei legionare.

Vorbeşte, apoi, despre d. Ing. Clime, şi-şi manifestă credinţa că va fi un vrednic urmaş al dragului nostru general.

Mai vorbeşte părintele prof. Grigore Cristescu, comandant legionar, care, în cuvinte pline de duh legionar, îşi manifestă credinţa în Căpitan şi Legiune.

O LEGE LEGIONARA

Căpitanul propune, şi Statul Major votează, următoarea lege legionară:

„Preşedintele partidului „Totul pentru Ţară" nu poate face vizite politice sau oficiale. El va numi delegaţii pentru acest scop".

D. Ing. Gh. Clime, noul preşedinte al partidului, rosteşte următoarea cuvântare:

„Rog pe Dumnezeu să-mi ajute ca să pot lupta şi mai mult pentru Căpitan şi Legiune.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul".

Şedinţa Statului Major Legionar s'a închis la ora 8 fix.

Căpitanul, adresându-se Legionarilor, spune: „Vă doresc la toţi drum bun".

INFIINŢAREA CORPULUI PREOŢESC-LEGIONAR

După şedinţa Statului Major legionar de Marţi seara, s'au ţinut o consfătuire împreună cu preoţii legionari, în care Şeful Legiunii a fixat principiile raporturilor dintre organizaţia legionară şi preoţime.

In curând se va lansa un apel către preoţi, pentru înfiinţarea Corpului Preoţesc-Legionar.

* * *

In toată ţara, unităţile legionare au luat parte la slujbele religioase oficiate pentru pomenirea Bravului nostru Comandant şi Camarad, generalului Cantacuzino-Grănicerul.

* * *

Legionarii vor purta doliu la butonieră timp de una lună.

TELEGRAMELE DE CONDOLEANŢE

primite de Căpitan cu ocazia morţii Generalului Cantacuzino

La sediul Legiunii din str. Imprimeriei 3, s'au primit, în urma morţii d-lui general Cantacuzino Grănicerul mii de telegrame din toată ţară. Redăm o parte din aceste telegrame:

Cernăuţi, 10 Octombrie.

Adânc atins de moartea marelui General şi luptător pentru creştinism, trimit Domniei Voastre şi Legiunii cele mai sincere condoleanţe.

Ziepko

* * *

Cluj, 10. X

Alături de strămoşi cucernici şi viteji pământul românesc primeşte cu drag pe cel ce l'a apărat cu atât de nobilă pasiune.

Sixtil Puşcariu

* * *

Roma, 10. X.

Adânc îndureraţi. Trăiască Legiunea şi Căpitanul! **Dacia**

* * *

Mă închin îndurerat în faţa noii suferinţi care te încearcă. Eri te-a părăsit Ionel Moţa, azi marele bătrân, dar Dumnezeu din Ceruri ştie ce poţi dovedi şi singur.

Mihail Manoilescu
Cluj

* * *

Sincerile mele păreri de rău pentru pierderea ce Partidul Totul Pentru Ţară încearcă prin moartea marelui patriot Generalul Cantacuzino.

Vasile Soarec
Decanul Baroului de Neamţ

* * *

Plângem împreună cu Dvs. pierderea prea timpurie a marelui român şi viteaz, General Zizi Cantacuzino Grănicerul.

Familia Ionică
Braşov

* * *

Cu durere luăm parte la moartea Generalului Cantacuzino şi depunem lacrimile noastre în mormântul încă deschis a aceluia care a fost un adevărat iubitor al cauzei Macedoromâne. **Teodor Craja**
Doctor Zamani
Sinaia

Exprim prin D-ta familiei generalului Cantacuzino-Grănicerul şi tineretului format la viaţa demnităţii conştiinţei româneşti, adânca mea închinare pioasă în faţa marelui suflet de erou legendar înălţat azi în gloria eternităţii divine.

Profesor Ion Găvănescul
Iaşi

* * *

In absenţa d-lui ministru Prat, vă rog să primiţi în numele Excelenţei Sale Generalisimului Franco, a întregei Spanii naţionale, a colaboratorilor mei şi în al meu personal, expresiunea condoleanţei noastre celei mai sincere şi adânci, pentru dispariţia generalului erou, a cărui memorie va servi în veşnicie de legătură indestructibilă între Spania cea nouă şi partidul pe care îl prezidaţi.

Alcover Secretar
Bucureşti

* * *

Regrete eterne pentru pierderea Marelui patriot şi excelentului amic Zizi.

Rog primiţi sincere condoleanţe şi iertaţi că nu pot asista la cinstirea ilustrului dispărut, fiind încă bolnav.

Gorsky
Cluj

* * *

Vă transmitem cele mai sincere condoleanţe pentru pierderea marelui român General Cantacuzino, bun şi neuitat prieten.

Rădulescu-Mehedinţi
Tâmna

* * *

Singurul bun român din generaţia cea mare care moare fericit. El a stabilit continuitatea tradiţiei străbune. Moare pe poziţie. Frumosul lui suflet veghează. Plâng o prietenie de 50 ani.

Cornescu
Târgovişte 10—10 1937

La înmormântarea mucenicilor Moţa—Marin
(13 Februarie 1937)

Semnul Biruinţii Legionare

AL PARTIDULUI „Totul pentru Ţară"

NOUI INSCRIERI IN PARTIDUL „TOTUL PENTRU ŢARA"

Mişcarea Legionară a hotărît ca începând din ziua de 13 X, până la 13, XI, 1937, să se admită înscrierea de noui membri — Doamne şi Domni — în partidul „Totul pentru Ţară".

Se ştie că aceste înscrieri sunt oprite o bună parte din an pentru raţiuni de organizare internă şi de adaptare a noului venit în spiritualitatea Legiunii.

Toţi cei cari se vor înscrie în luna aceasta, vor forma o serie, denumită seria „General Cantacuzino".

In amintirea sa şi pentru principiul că în Legiune, dacă pleacă unul, chemat de Dumnezeu, în locul lui să vină *1000*.

Generalul pe muntele Susai

Gh. Cantacuzino la vârsta de 3 ani

Elev la Liceul Louis Le Grand-Paris

Elev la Şc. Militară Dealul Spirei (ani 22)

Sublocotenent de vânători, în comp. Princip. Ferdinand

Locotenent de Vânătorii

Căpitanul Gh. Cantacuzino (1910)

Colonelul Cantacuzino pe front (1917)

A adormit Generalul

A adormit așa ca într'un somn fără vise, cel care viu se numise, generalul Zizi Cantacuzino-Grănicerul. Așa îi plăcea lui să i se spuie. Pe aripele albe din sufletele legionarilor cingulesc așor porumbeii dorului. Căci au auzit și totuși nu le-a venit să creadă. Se obișnuiseră toți cu chipul lui alb, cu barba lui cenușie de sfânt bizantin, cu monoclul lui, cu haina lui veche și albastră de soldat și cu pălăria lui tare de pae.

Nu lipsise de nicăeri. Venise atunci când fulgerele stăpânirii cădeau asupra noastră mai viforos ca totdeauna. Și fusese prezent mereu. Ca lumina, ca noaptea. Unde era greul, în frunte se găsea el, generalul. Invățasem să-l iubim și să-l prețuim.

Cu el nu ne era frică de nimic. Căci ne învățase să nu ne fie teamă decât de Dumnezeu. Ostașul din el, eroul dela Predeal, dela Oituz sau după colinele pleșuve ale Dobrogei se revolta numai când în ochii cuiva citea cum își făcea loc prefăcută și vicleană lașitatea.

Moartea nu l'a speriat niciodată. A râs mereu, neînfricoșat de ea. Acum l'a învins. Dar nu s'a predat. Mereu viteaz s'a luptat cu ea până la ultima răsuflare. S'a luptat și l'a biruit. Dar s'a luptat cu arme neegale. Ea l'a legat de mâini cu boala și de picioare cu bătrânețea. El nu mai avea decât ochii și fruntea. Ochii lui cari au fulgerat credința și fruntea lui care a încălzit nădejde.

Acum a adormit generalul nostru. Pe pleoapele grele de somn i s'a așternut odihna veșnică celui mai neastâmpărat și celui mai viteaz dintre oameni.

Pe drumul luminos care duce spre cer, a pornit'o spre Dumnezeu voinicește bătrânul ce-și cuibărise tinerețea în piept pentru noi și pentru toți armașii noștrii. Se credea singur pe drum generalul. Dar i-au sosit în cale puzderie de oameni. Și în fruntea lor era Moța. Urma Marin, Ciumetti, Teodorescu, Niță și toți ceilalți. Pe cărările cerului soseau mereu toți cei cari i-au murit în brațe pe câmpiile de bătae, toți cei cari în viață s'au încălzit cândva la inima lui fierbinte de erou.

Moța, l'a luat în brațe, Marin, l'a sărutat, Ciumetti la fel. Toți ceilalți au înțepenit cu arcul brațului întins în sus.

„Bine ați venit Domnule General"

„Trăiască Legiunea și Căpitanul băieți",

E sudoare pe obrajii încrețiți ai generalului? E așa de cald? Nu! Sunt lacrămi. De bucuria revederii plânge pentru prima oară generalul. In viață nu plânsese niciodată.

Pe culmile nourilor plutește o armată în marș. Și în frunte e un bătrân cu barba albă de sihastru, cu monoclul în ochi și cu bățul de trestie în mână.

Sub bolțile cerului se aude cântând „Ștefan Vodă al Moldovei..."

In frunte pășește Generalul.

. . . .

Jos, pe lespezile albe și negre din biserici s'au plecat umil tâmplele legionare.

Inimile îndurerate s'au închinat lui Dumnezeu.

„Doamne, fie-Ți milă de generalul nostru și păzește-l în slava Ta, Doamne.

Lângă cosciugul în care nu mai este decât trupul lui neînsuflețit a hohotit un copil îmbrăcat în cămașe verde.

Sus s'a crăpat bolta pe care luceau stele și Dumnezeu a binecuvântat rar.

Nu știu, oamenii sau îngerii au șoptit: „Amin".

Domnul General în raclă zâmbea.

Eugen Părăianu

OMAGIUL STUDENȚIMII ROMÂNE

Studențimea română creștină dela toate universitățile din România trimite omagiul ei aceluia ce-a fost generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul, erou al războiului și protector al întregii tinerimi române până la ultima clipă a vieții sale.

Studențimea română creștină stă și rămâne pe poziția eroică hotărnicită de el.

Nici-o putere, nici-o uneltire, nici-o dușmănie, nici o furtună, nu o va putea abate din calea Biruinței.

Dr. ȘERBAN MILCOVEANU.

Parastas pentru Generalul Cantacuzino LA CHIȘINAU

— Un praznic tradițional organizat de d-na Colonel Vasile Diaconescu —

Legionarii din toată țară se roagă, mereu, Atotputernicului, pentru ca sufletul dragului general **Cantacuzino-Grănicerul**, să fie așezat acolo unde toți drepții se odihnesc.

După parastasul de Duminică 10, X. a. c., legionarii din Chișinău au luat parte la o nouă slujbă religioasă — parastas — oficiată Joi 14, X, de un sobor de preoți pentru pomenirea celuia ce a fost **camaradul General Cantacuzino-Grănicerul**.

După slujba religioasă, din inițiativa și cu cheltuiala D-nei **Maria Diaconescu** (o mare prietenă a Legionarilor) s'a organizat un praznic tradițional, la care au luat parte peste 60 persoane.

Cu acest prilej, printr'o scurtă cuvântare, d. comandant Legionar **Sergiu Florescu** a scos în evidență faptele eroice ale **Marelui Erou** al războiului de întregire, care, după ce a contribuit la realizarea idealului național, a intrat — în 1933 — în Legiune; a suferit alături de „**băeții**" lui, dragi, și a murit cu credința în Căpitan și Legiune.

S'a cântat apoi, de către întreaga asistență, „**Imnul Legionarilor căzuți**".

Omagiul medicilor de spitale

„Asociația internilor și foștilor interni de spitale" aduce astăzi recunoscătorul ei omagiu celui ce a fost prim efor al spitalelor Eforiei din București și scoborîtor al ctitorilor de spitale în România.

Corpul medical al internilor și foștilor interni de spitale se leagă să continue în spitalele românești duhul de curățenie și părintească grijă a Generalului Gh. Cantacuzino-Grănicerul".

Dr. DAN CRIVAȚ
Secretar general

MIȘCAREA LEGIONARA N'A PARTICIPAT LA SERBAREA DELA ALBA-IULIA

Partidul „Totul pentru Țară" a renunțat să participe la sărbările dela Alba Iulia.

S'a revenit astfel asupra dispozițiunilor de participare a organizațiilor legionare din jurul Albei, care urmau să trimită o delegație de 1000 legionari la serbare pentru a se închina în memoria eroilor Horia, Cloșca și Crișan.

Aceasta, din cauză că autoritățile din județele ardelene, au împiedicat pe legionari dela orice mijloace și înlesniri de transport pentru Alba Iulia.

In consecință, nici echipa legionară dela Centru, în frunte cu d. Ing. Clime, n'a participat la serbări.

Intrebat asupra acestei reveniri, Căpitanul a spus că a greșit când a dat ordin să se facă delegație de legionari pentru Alba Iulia, adăugând: „Eu am crezut că Horia e al tuturor românilor, acum văd că El aparține numai d-lui Valer Pop și partidului liberal din Ardeal".

PENTRU DEPOZITARI

Aflându ne într'o grea situație materială, rugăm pe d-nii depozitari — acei ce primesc dela 200 ziare în sus — să achite conturile *săptămânal* sau *bilunar*.

Infelegeți-ne lupta cu sărăcia, domnilor depozitari!

Legionarul în comerț

In legătură cu înființarea Batalionului comerțului legionar, Căpitanul a dat următoarele porunci:

1. Fii corect, până la sânge. Fă ca să-ți câștig încrederea în tine chiar dacă ar fi să-ți dau sute de mii de lei. Nu pângări, prin necinste, comerțul legionar. Nu vei fura un pol, ci vei prăbuși o școală.

2. Nu minții niciodată. Nu înșela niciodată pe nimeni.

3. Poartă-te cu bună cuviință, politicos, binevoitor și curtenitor, cu toată lumea.

4. Ocolește orice conflict, orice discuție contradictorie. Dintr'o mare politețe, în casă la *clientul are totdeauna Dreptate.*

5. O neînțelegere asupra mărfii, prețului banilor, etc., totdeauna se rezolvă în favoarea clientului.

6. Fii foarte politicos și *foarte rezervat*, cu doamnele și cu orice femele.

7. Cine se enervează, cine nu-și poate stăpâni nervii, nu e bun pentru batalionul comerțului.

8. Nu discuta în contradictoriu cu camarazii, în fața clientului.

9. Nu fuma, nu sta în poziții necuviincioase, nu fi murdar, nu umbla nebărbierit și nepieptănat. Totdeauna, curat, îngrijit, elegant.

10. Uită-te totdeauna în jurul tău și învață-te a fi gospodar: așează un lucru la locul său, chiar dacă nu e în sarcina ta a o face, ridică o hârtie, pune mâna pe mătură, șterge o masă, ajută unui camarad. Imediat ce-ai terminat un lucru, ochii într'o mie de părți și unde vezi cea mai mică nevoie pune mâna. Nu zice ca leneșul: „asta nu-i treaba mea". Fă, cât poți fă tot, fă mereu, observă tot din jurul tău, judecă tot, acționează cu repeziciune și cu neastâmpăr, nu sta nici o clipă. Inteligent și viu ca un șarpe.

11. Nu uita că orice funcțiune vei îndeplini măturător, picolo, chelner, bucătar, la tejghea la pivniță, etc., te bucuri de aceiași dragoste și de aceiași onoare. Nici o funcțiune bine îndeplinită nu este inferioară alteia. In locul în care este pus, afară sau sub pământ, în pivniță, tu ești Legiunea, tu o reprezinți. Legiunea te vede. După cum stăpânei unei case nu i se cuvine mai multă onoare atunci când stă în salon și primește musafiri decât atunci când stă la bucătărie, sau decât atunci când mătură sau spală pe jos. Totul este că ceiace faci să fie bine făcut. Datoria bine îndeplinită. In Legiune ți se dă onoarea nu după *ceiace* faci, ci după *cum* faci ceiace ți s'a încredințat să faci.

12. Nu uita că noi legionarii ne vom încleșta într'un mare războiu cu rasa năvălitoare și numai cu aceste calități vom putea birui. Consideră-te deci pe front în fiece minut. Invață-te cu viața aspră legionară. Și nu uita, că dacă tu nu vei fi așa, atunci noi românii vom pierde războiul, iar Legiunea va fi compromisă în ochii lumii, cu toate jertfele făcute până azi.

CORNELIU Z. CODREANU

7 Octombrie 1937

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Panahidă pentru sufletul Generalului Gheorghe Cantacuzino la Cernăuți

Duminică, 10 Octombrie a.c., a avut loc la catedrala din Cernăuți, după oficierea serviciului divin, o panahidă pentru sufletul Generalului Gh. Cantacuzino, eroul dela Coți, președintele partidului „Totul pentru Țară".

Serviciul religios a fost oficiat de un sobor de șase preoți.

Răspunsurile au fost date de corul studenților legionari.

După serviciul religios, părintele Soroceanu a arătat într'o scurtă predică personalitatea ilustră a Generalului — Erou.

Au asistat d. Prof. univ. Traian Brăileanu, senator legionar, d. dr. Constantin Topa, șeful regional, d. avocat Traian Maga, șeful județean, d. Ion Becleanu, comandantul corpului muncitoresc, d. Edu Raul, președintele centrului studențesc legionar, delegații organizației județene, delegații societăților academice, un impozant grup de legionari și un public numeros.

Serbările corpului muncitoresc legionar DIN CERNĂUȚI

Spiritul distructiv și formulele marxiste ce animau altădată muncitorimea sunt de mult părăsite.

Muncitorimea a înțeles lupta curată a legionarismului, a împletit și împletește durerile ei cu durerile Legiunii și luptă cu vehemență contra exploatării omului de către om.

Realizarea României Legionare prin jertfă și muncă constructivă este noul ei crez.

Energie, curaj și entuziasm, sunt calitățile comandanților și muncitorilor din corpul legionar.

Exemple pentru confirmarea rândurilor de mai sus ne oferă corpul muncitoresc legionar din Cernăuți.

Astfel, Duminică 3 Octombrie a. c., muncitorii au aranjat minunate serbări în sectoarele Horecea și Clocucica, unde a participat conducerea legionară și un public numeros format din toate categoriile sociale.

Venitul curat a fost destinat pentru înfrumusețarea unei Cruci în sectorul Caliceanca și terminarea unei capele romano-catolice în sectorul Clocucica.

Octavian I. Frunză

Se mișcă Argeșul

Duminecă, 3 Octombrie, legionari din Argeș au pornit iarăși cu elan în județ, în regiunile unde până acum nu s'a auzit grai și nici pas în cadență de viață nouă.

De dată aceasta obiectivul a fost plasa Dâmbovnic, unde s'au deplasat două echipe de propagandiști, una de cicliști și alta de pedeștri, având în frunte pe șeful regiunii cât și pe ceilalți conducători.

In toate comunele, prin care au trecut în grupe disciplinate, fără a avea formație militară, legionarii au cântat și împărțit manifeste, din care fiecare om cât de simplu ar fi, înțelege care e rostul mișcării legionare în viața politică a țării.

Peste tot cântecul și slova legionară a fost primită cu multă plăcere de lumea satelor năpăstuite și aruncate în întuneric și necredință de toți conducătorii lor politici. De data aceasta autoritățile și-au înțeles datoria. Dar și legionarii. Inainte de a pleca în județ șefii lor au comunicat autorităților deplasările ce se fac și i-au asigurat de ordine. Și ordine a fost.

La orele 11 a avut loc la sediu ședința șefilor de plasă și a unităților muncitorești, unde li s'a făcut ultimele dispoziții ale conducerii și dorința Căpitanului, adresată tuturor legionarilor, de a nu părăsi nici o clipă legile disciplinei, ordinei și crezului legionar.

După ce tot statul major județean au luat o masă camaraderească, la orele 2 jum. a avut loc ședința de educație a cadrelor, care a luat sfârșit către orele 6 seara.

Nu se poate ca până la urmă, să nu se convingă toate autoritățile din țară, că propagandă făcută de legionari este cea mai disciplinată.

Și adversarii vor putea să ia de model pe legionari.

Coresp.

Serbare legionară la Putna-R-uți

Mânăstirea Putna.—Duminică 19 Sept. a. c., a avut loc la Putna într'o atmosferă de adâncă piozitate, sfințirea unei fântâni, făcută de legionarii din comună, închinată eroilor căzuți pentru cruce—I. I. Moța și V. Marin.

Slujba religioasă a fost oficiată de păr. Horju, iar răspunsurile au fost date de către corul legionar din comună.

Au luat parte la sfințire delegații legionare din satele vecine, d-l Rusu Cristofor, comandant ajutor dela Rădăuți, precum și un mare număr de locuitori ai satului.

De mult se simțea nevoia unei fântâni în calea drumeților, atât pentru trecătorii în pelerinaj la mormântul *Marelui Voevod Ștefan cel Mare*, cât și pentru vecinii din jur, care nu aveau apă la îndemână.

Sfințirea fântânii dela Putna

După oficierea slujbei, a vorbit câteva cuvinte păr. Horju, despre măreția acestei fapte creștinești a legionarilor ce străjuiesc mormântul Marelui Voevod și d-l Rusu Cristofor despre credința și munca legionară.

Seara a avut loc o reprezentație teatrală urmată de dans, al cărei venit s'a destinat pentru biserica legionară, în construcție, dela Rădăuți.

Atât la sfințirea fântânii cât și la serbarea de seară, totul s'a petrecut în liniște și perfectă ordine.

Ilaș Petru
student

ȘEDINȚA ȘEFILOR DE CUIB DIN PLASA RĂCIU-MUREȘ

Tg. Mureș.—In plasa Răciu jud. Mureș a avut loc în ziua de 3 Oct., crt., o frumoasă ședință legionară la care au luat parte 17 cuiburi și un număr de peste 100 țărani legionari. La această ședință au vorbit domnii: *prof. Zaharia*, despre importanța ședințelor de cuib, prof. *Ciontea*, șeful jud. Mureș, despre cele 6 legi fundamentale legionare, *Holircă* despre cântecul legionar, prof. *Straja* despre program și suflet și d-l *Dr. Ghila Iulius*, avocat, despre Legiune și partidele politice.

După șed. publ. s'a ținut o șed. intimă unde d-l comand. prof. *Coriolan Matei* a făcut un istoric al mișcării legionare în jud. Mureș, dând directive pentru organizare.

La reîntoarcere în com. *Voiniceni* s'a înființat un nou cuib legionar unde a vorbit d-l prof. *Zaharia* despre rostul cuiburilor.

INFORMAȚIUNI

✱ Din cauza abundenții de material, reportagiile și informațiile cu privire la activitatea legionară, vor apare în numerele viitoare.

✱ In numărul viitor vom publica fotografii luate cu ocazia Funerariilor Generalului-Legionar, Gh Cantacuzino-Grănicerul.

Citiți
„INSEMNARI DE PE FRONT"
de Neculai Totu
e din expediția legionară
— Not in Spania —

Citiți săptămânal
„România Creștină"
Cea mai răspândită foaie, scrisă cu duh legionar

O frumoasă faptă legionară

Someș.—De un șir de ani, circulația pe drumul care leagă comuna *Chinza, jud. Someș cu râul Someș* și prin care se scurge aproape jumătate din producția câmpului, era stânjenită din cauza defecțiunei unui podeț așezat peste o gârlă. In special, pe timp ploios, circulația era imposibilă.

Legionarii din comună s'au decis ca să înlăture prin propriile lor mijloace acest neajuns, După ce au obținut din partea comunei *permisiunea cuvenită* și după, ce au adunat materialul necesar, au construit un podeț solid în valoare de circa 14.000 lei, arătând că *oratoria legionarului este oratoria faptei.*

George Tatu
inv. director

IN CURÂND VA APARE
„PRIMEJDIA FRANCMASONERIEI"
de SERGIU FLORESCU
— *Senzaționale constatări asupra lojelor masonice din România. Intr'un capitol interesant se va cuprinde întreaga rețea masonică dintre Prut și Nistru.* —

Marele bătrân

(Continuare din pag. 1)

spre viitor al Legiunii.

Și nu uita să amintească cu multă bunătate de străduințele celor ce scriu această foaie românească.

Dar după puține vorbe puterile îl lăsaseră cu totul.

Se lupta să stăpânească cuvântul.

Să mai proiecteze în afară ceva — încă ceva — din focul și din lumina sufletului lui tumultos pe care trupul istovit nu mai era în stare să-l cuprindă și să-l păstreze.

Această bătălie a fost singura pe care a pierdut-o.

Generalul Cantacuzino a închinat pentru întâia oară steagul pe care-l ținuse veșnic sus.

∴

Cu sute de ani înainte Voivodul Șerban sub zidurile Vienei își pusese în cumpănă viața și frontul pentru ca să ajute cauza dreptății creștine.

In zilele noastre strănepotul lui a fost Grănicerul luptător pentru granițî drepte și legionarul luptător pentru așezările drepte ale Neamului.

Numai în ziua când Destinul se va împlini întru toate așa cum este scris și când din mișcarea tinerească de astăzi va crește izbânda neamului asupra lui însuși în forme de strălucire augustină numai atunci se va înțelege ce a însemnat acest nou Cantacuzin care s'a altoit cu altoi domnesc arborele vremii de ce stă să cuprindă toată zarea românească.

Mihail Manoilescu
(Din „Buna Vestire")

ACHITAREA PREOTULUI GH. V. ȘUȘNEA

In urma unor grave neînțelegeri între Prea Sfințitul Episcop al Hușilor și vrednicul preot *Gheorghe V. Șușnea*, acesta din urmă a fost trimis în judecata Consistorului Spiritual Mitropolitan din Iași.

Consistorul Spiritual din Capitala Moldovei, având în vedere apărarea *C. S. Pr. Șușnea* făcută magistral de către *Părintele Diacon Dr. Ilie Gheorghiță și Părintele Econom Ioan Tincoca*, a achitat pe Părintele Gh. V. Șușnea de orice pedeapsă.

S'a făcut o mare dreptate. Preotul Șușnea, după câțiva ani de nedreaptă suspendare, și-a reluat postul.

Prin această achitare, Episcopia Hușilor a repremit în sânul ei pe unul dintre cei mai de vază preoți.

ROMÂNI!
Citiți săptămânal
„LIBERTATEA"
Cea mai răspândită gazetă legionară scrisă pe înțelesul poporului —
— FOAIA FAMILIEI EROULUI IONEL MOȚA —
Redacția: Orăștie-Hunedoara. Administrația: București, Calea Victoriei 83. Abonamentul: 120 lei anual.

Tipografia Uniunii Clericilor Ortodocși din Basarabia—Chișinău, Str. „27 Martie" (Haralambie) 42, Tel. 2,87